

175 години от рождението на Иван Вазов

Сребърна възпоменателна монета
от серията „Българско възраждане“
Емисия на БНБ

175 Years since the Birth of Ivan Vazov

Silver Commemorative Coin
Bulgarian Revival Series
BNB Issue

Българската народна банка изказва благодарност на Националния литературен музей
за предоставените текст и снимки.

Българската народна банка изказва благодарност на Националната библиотека
„Св. св. Кирил и Методий“ за предоставената ни снимка – С I 4840.

The Bulgarian National Bank gratefully acknowledges the National Literature Museum
for the provided text and photographs.

The Bulgarian National Bank gratefully acknowledges the St. St. Cyril and Methodius National Library
for the provided photograph – С I 4840.

БЪЛГАРСКА
НАРОДНА
БАНКА

BULGARIAN
NATIONAL
BANK

Иван Вазов (9 юли 1850 г. – 22 септември 1921 г.) произхожда от търговско семейство от Сопот и е най-голямото от десетте деца на Съба и Минчо Вазови. Фамилията на рода означава „сладкодумник, човек, който говори красиво“ (от турски).

Още приживе Патриархът на българската литература Иван Вазов е сравняван с най-светлите имена на европейската литература. Той е най-големият български поет и писател, творил на границата на две епохи – Възраждането и следосвобожденска България. Автор е на стотици стихотворения, разкази, повести, драми и на първия български роман „Под игото“, отразяващ борбите за национално освобождение. Творбата излиза първо на части в „Сборник за народни умотворения, наука и книжнина“, а през 1894 г. е публикувана от издателството на Тодор Чипев в книга с 25 илюстрации от изявени български художници. „Под игото“ е най-четената българска книга от създаването ѝ до днес и е преведена на 65 езика.

Преди Освобождението на България Иван Вазов поддържа връзки с революционните дейци и е секретар на Българското централно благотворително дружество в Букурещ. Тогава той подготвя първите си стихосбирки „Пряпорец и гусла“ под псевдонима Пейчин и „Тъгите на България“. В годините на Руско-турската война от 1877–1878 г. той издава третата си стихосбирка „Избавление“. След Освобождението Иван Вазов живее и твори в Свищов, Русе, Берковица, Пловдив и София.

Иван Вазов е удостоен приживе с редица ордени и награди не защото е участвал във военни действия, а защото със словото си е допринесъл за изграждането на националното ни самосъзнание. Той участва и в модернизирването на българското образование, като през 1897–1899 г. е министър на просвещението в кабинета на Константин Стоилов.

Творецът си отива от този свят на 71-годишна възраст. Погребан е в центъра на София зад църквата „Света София“. Неговият последен дом в столицата е превърнат в музей през 1926 г. – първият литературен музей в България.

Being the eldest of the ten children of Saba and Mincho Vazov, Ivan Vazov (9 July 1850 – 22 September 1921) was born in Sopot into a merchant family. His family's name means 'silver-tongued, speaking beautifully' (in Turkish).

Even during his lifetime, the Patriarch of Bulgarian literature Ivan Vazov was compared to the brightest writers in European literature. The greatest Bulgarian poet and writer lived and worked on the verge of two ages: the Renaissance and post-liberation Bulgaria. He wrote hundreds of poems, stories, novellas, dramas, and the first Bulgarian novel 'Under the Yoke' reflecting national liberation struggles. The novel was first published in parts in the *The Folklore and Ethnography Collection* and then in a book with 25 illustrations of prominent Bulgarian artists by Todor Chipev's publishing house. 'Under the Yoke' is the most popular and widely-read book of classic Bulgarian literature and has been translated into 65 languages.

Before Bulgaria's Liberation, Ivan Vazov was connected with revolutionaries, being the secretary of the Bulgarian Central Charity Society (BCCS) in Bucharest. At that time, he published his first poetry collections 'Pryaporets and Gusla' under the pseudonym Peichin and 'Bulgaria's Sorrows'. During the Russo-Turkish War of 1877–1878, he published his third collection of lyrics 'Deliverance'. After the Liberation, Ivan Vazov lived and worked in Svishtov, Ruse, Berkovitsa, Plovdiv, and Sofia.

Ivan Vazov was honoured during his lifetime with a number of orders and awards not because of taking part in hostilities, but because he contributed to the national identity formation. He was also involved in modernising Bulgarian education, serving as the Minister of Education in Konstantin Stoilov's cabinet in 1897–1899.

The writer passed away at the age of 71. He was buried in the centre of Sofia behind the Saint Sofia Church. In 1926, his last home in Sofia was turned into a museum – the first museum of literature in Bulgaria.